

مطالعه فلوریستیک و برآورد شاخصهای تنوع گونه‌های گیاهی در زیرحوزه‌های آبخیز طالقان

زینب جعفریان جلودار^{۱*} و حسین ارزانی^۲

۱- نویسنده مسئول، استادیار، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، پست الکترونیک: Jafarian 79@yahoo.com
۲- استاد، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۱۵/۰۹/۸۷

تاریخ دریافت: ۱۲/۱۲/۸۵

چکیده

گونه‌های گیاهی در چرخه زندگی موجودات دیگر نقش اساسی داشته و همواره مورد بهره‌برداری آنها بوده‌اند. تنوع این گونه‌ها باعث پایداری و تعادل این چرخه می‌شود، بنابراین مراقبت و حفاظت از گونه‌ها ضامن حفظ و بقای اکوسیستم می‌باشد. در این مطالعه فلور و تنوع گونه‌های گیاهی در قسمتی از حوزه آبخیز طالقان شامل زیرحوزه‌های آرموت، کشن، زیدشت و کلانک به مساحت ۱۶۲۳۰ هکتار مطالعه شده است. در منطقه مورد مطالعه، ۱۳ تیپ گیاهی شناسایی شد که در هر تیپ بر حسب وسعت و یکنواختی پوشش گیاهی ۱ یا ۲ منطقه معرف انتخاب شد و در هر منطقه معرف دو ترانسکت افقی و عمودی برای دخالت دادن تأثیر جهت و ارتفاع بر حضور گونه‌ها استقرار یافت و روی هر ترانسکت از ۱۰ پلات ۱ مترمربعی استفاده شد. در هر پلات لیست گونه‌ها و تعداد آنها یادداشت گردید، سپس شاخصهای تنوع گونه‌ای، غنای گونه‌ای و یکنواختی گونه‌ای از داده‌ها محاسبه شد. شاخص تنوع گونه‌ای سیمپسون برای منطقه مطالعه ۰/۱۱۴، برآورد شد که نشان‌دهنده تنوع نسبتاً زیاد است، همچنین شاخص تنوع گونه‌ای شانون-واینر ۸۱/۲ بدست آمد که تنوع بیشتر از حد متوسط را نشان می‌دهد. یکنواختی گونه‌ای نیز براساس شاخصهای استفاده شده در این مطالعه، در حد متوسط بوده است. از نظر غنای گونه‌ای در منطقه ۱۱۶ گونه جمع‌آوری شد که به ۶۳ جنس و ۱۸ تیره تعلق دارند.

واژه‌های کلیدی: تنوع گونه‌ای، غنای گونه‌ای، یکنواختی گونه‌ای، فلور، ترانسکت، پلات

(Chapin *et al.*, 1999). اگر تعداد گونه‌ها که نشان‌دهنده

مقدمه

تنوع است، بیشتر باشد، برگشت به وضع سابق هم سریعتر صورت می‌گیرد (Barker *et al.*, 2004). میزان تنوع در اکوسیستم دست‌نخورده بیشتر از اکوسیستم دست‌خورده است (Downing & Tillman, 1994). از آنجا که اکوسیستم مرتعی از نظر مساحت، وسیعترین اکوسیستم ایران است و با توجه به مشکلات عدیده‌ای که این اکوسیستم‌ها با آن مواجه‌اند، مطالعه جنبه‌های مختلف

از آنجا که قاعده هرم زندگی بر عرصه پوشش گیاهی قرار دارد، هر چه تنوع در این بستر زیادتر باشد، همبستگی گونه‌ها در برابر شرایط نامساعد محیطی بیشتر است، چرا که هر گونه مشابه حلقه زنجیری است که اگر پاره شود، همه بافت از تعادل خارج می‌شود. تغییرات در تنوع زیستی باعث می‌شود که قدرت ارتقاگی محیط در برابر نوسانات و دخالت‌های بشری به حداقل برسد

میزان با توجه به وسعت کم آن شگفتانگیز است (مبین، ۱۳۶۰). تنوع گونه‌ای گیاهان با عوامل زنده و غیرزنده محیطی مانند عوامل توپوگرافی (ابراهیمی، ۱۳۸۱، چمنی، ۱۳۷۴، حاتمی، ۱۳۸۴، ۲۰۰۴، عوامل خاکی اقلیمی (Hik & Allcock, 2003)، عوامل سطوح مختلف چرایی (ابراهیمی، ۱۳۸۱، فتاحی، ۱۳۸۲، Metzger *et al.*, 2005 و Oreegain *et al.*, 1998 دسترسی به منابع آب (Dodson & Gentyr, 1987) و آب زیرزمینی (Chen *et al.*, 2006) در ارتباط است. بنابراین با توجه اهمیت تنوع گونه‌ای، غنای گونه‌ای و یکنواختی، شاخصهای کمی این مؤلفه‌ها برای قسمتی از حوزه آبخیز طالقان برآورد و تجزیه و تحلیل شد.

مواد و روش‌ها

معرفی منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه قسمتی از حوزه آبخیز طالقان به مساحت ۱۶۲۳۰ هکتار است که شامل زیرحوزه‌های آرموت، کش، زیدشت و کلانک می‌باشد. از لحاظ جغرافیایی در $32^{\circ}4' 32^{\prime\prime}$ تا $36^{\circ}5' 25^{\prime\prime}/8$ درجه عرض شمالی و $45^{\circ}21' 6''$ تا $50^{\circ}45' 36''$ درجه طول شرقی قرار دارد. طالقان رود تقریباً از وسط منطقه می‌گذرد و آن را به دو جهت کلی شمالی و جنوبی تقسیم می‌کند. حداقل ارتفاع منطقه ۱۷۰۰ متر و حداقل ارتفاع آن ۲۳۰۰ متر است. میزان بارندگی از ۴۶۴ میلی متر در زیدشت تا ۷۹۶ میلی متر در دیزان متغیر است. دمای متوسط سالانه در ارتفاع ۱۵۰۰ متری، $21/1$ در ارتفاع ۳۵۰۰ متری، $-0/8$ درجه سانتیگراد است و اقلیم منطقه استپی سرد می‌باشد (جعفریان، ۱۳۸۰).

بوم‌شناسی این اکوسیستم‌ها حائز اهمیت است (قهرمان و عطار، ۱۳۷۷). در ۵۰ سال اخیر افزایش جمعیت و توسعه شهرها و روستاهای سبب افزایش تراکم دام‌ها در مراتع شده که تخریب منابع گیاهی مراتع و محدوده روستاهای و مجاور روستاهای را بدنبال داشته است. عواملی چون چرای مفرط و خارج از فصل مناسب، تردد دام‌ها، گردآوری بوته‌ها و حتی فضولات دامی برای سوخت و شخم مراتع و استعمال کود و آبیاری و مدیریت انسان موجب تخریب منابع گیاهی از لحاظ کمی به عنوان مثال کاهش درصد پوشش گیاهی و کیفی به عنوان نمونه کاهش تعداد گونه‌های گیاهی مفید و مهم از جنبه‌های اقتصادی، دارویی و علوفه‌ای شده است.

تنوع گونه‌ای^۱ خود شامل دو بخش غنای گونه‌ای^۲ و یکنواختی^۳ است. به تعداد گونه در واحد سطح معینی از جامعه، غنای گونه‌ای گفته می‌شود که کل گونه‌ها را در بر می‌گیرد؛ اما به نحوه توزیع کلیه افراد در بین این گونه‌ها یکنواختی گفته می‌شود و از ترکیب این دو مؤلفه تنوع گونه‌ای که سنجش غنای گونه‌ای توسط یکنواختی است، بدست می‌آید (پوربابایی، ۱۳۸۳). تنوع گونه‌ای برای تمامی گونه‌های زیستی قابل طرح است؛ اما تأکید ما در این مقاله بر تنوع گونه‌های گیاهی است. از نظر تنوع گونه‌های گیاهی، شمار گونه‌ها، زیر گونه‌ها، واریته‌ها و دورگه‌هایی که در ایران یافت شده به ۷۵۶۷ می‌رسد و از این تعداد ۱۸۱۰ تاکزون، بومی ایران هستند (قهرمان و عطار، ۱۳۷۷). فلور ایران یکی از غنی‌ترین فلورهای خاورمیانه محسوب می‌شود که شمار گونه‌های گلدار در ایران به ۷۰۰۰ بالغ می‌شود. بدیهی است که کثرت این

1 - Species diversity

2 - Species richness

3 - Species evenness

شاخصهای یکنواختی:

$E_1 = H' / \ln(s)$	شاخص J پایلو ^۶ :
$E_2 = e^H / s$	شاخص شلدون ^۷ :
$E_3 = e^{H'} - 1 / s - 1$	شاخص هیپ ^۸ :
$E_4 = (1/\lambda) / e^H$	شاخص هیل ^۹ :
$E_5 = (1/\lambda) - 1 / e^{H'} - 1$	شاخص هیل اصلاح شده:

شاخصهای تنوع:

$\lambda^H = \sum_{i=1}^s n_i(n_i-1)/n(n-1)$	شاخص سیمپسون ^{۱۰} :
	شاخص شانون-وینر ^{۱۱} :
$H' = - \sum_{i=1}^s [(n_i/n) \ln(n_i/n)]$	
$S = \text{تعداد کل گونه‌ها}$ و $n = \text{تعداد کل افراد مشاهده شده}$ و $n_i = \text{تعداد افراد گونه } i \text{ است.}$	
تعداد کل گونه‌ها برابر است با $N_0 = S$ تعداد گونه‌های فراوان از طریق $e^H = N_1$ و تعداد گونه‌های خیلی فراوان از طریق $1/\lambda = N_2$ قابل محاسبه‌اند.	
شاخص N_0 نشان‌دهنده کل گونه‌های موجود در منطقه یعنی غنای گونه‌ای است و شاخصهای دیگر غنای گونه‌ای مانند شاخص مارگالف و من هینیک بیشتر زمانی که مقایسه غنای گونه‌ای دو منطقه یا دو زمان متفاوت در یک منطقه مطرح است به کار می‌روند.	

نتایج

با بررسی داده‌های بدست آمده از منطقه مشخص شد که حدود ۱۸ تیره، ۶۳ جنس و ۱۱۶ گونه گیاهی در منطقه وجود دارد. اطلاعات مفیدی در مورد گونه‌های گیاهی

روش تحقیق

در منطقه ۱۳ تیپ غالب گیاهی شناسایی شد. سپس در هر تیپ گیاهی با توجه به وسعت و همگنی پوشش گیاهی تیپ‌ها، یک یا دو منطقه معرف، شناسایی شد و در هر منطقه معرف، دو ترانسکت به طول ۱۰۰ متر بصورت افقی و عمودی استقرار یافت تا اثر ارتفاع و جهت بر حضور گونه‌های گیاهی لحاظ شود. از آنجا که با کاهش سطح نمونه و افزایش تعداد آن دقت نمونه‌گیری نیز افزایش می‌یابد، روی هر ترانسکت ۱۰ پلات یک متر مربعی قرار گرفت. در مجموع ۳۹۰ پلات در داخل تیپ‌ها مستقر شد. سپس گونه‌های داخل پلات‌ها یادداشت شده و تعداد آنها شمارش گردید؛ همچنین گونه‌هایی که در عرصه شناسایی نشدند به هرباریم دانشکده منابع طبیعی کرج انتقال یافته و در آنجا شناسایی گردیدند. لازم به یادآوری است که این مطالعه به محدوده‌ای از منطقه که دارای پوشش طبیعی و مرتعدی است و حدود ۸۰۲۵ هکتار از مساحت منطقه را شامل می‌شود، توجه شده است. مابقی مساحت شامل ۶۶۸۰ هکتار دیمزار رها شده، ۱۰۰ هکتار زراعت آبی و ۱۴۲۵ هکتار اراضی سنگلاخی است.

برآورد شاخصهای تنوع

با استفاده از داده‌های جمع‌آوری شده شاخصهای تنوع گونه‌ای با کمک روابط زیر محاسبه شد.

شاخصهای غنا:

شاخص مارگالف^{۱۲}:

شاخص من هینیک^{۱۳}:

-
- 6 - J Pylo
 - 7 - Sheldon
 - 8 - Hiep
 - 9 - Hill
 - 10 - Simpson
 - 11 - Shannon and Wiener

-
- 4 - Margalef
 - 5 - Menhinick

بیشترین غنای گونه‌ای را در منطقه دارند و تیره‌های *Liliaceae*, *Rosaceae*, *Chenopodiaceae*, *Rubiaceae* و *Ephedraceae* با داشتن ۱ گونه

کمیاب‌ترین تیره‌ها در منطقه به شمار می‌روند.

موجود در منطقه از جمله تیره، نام فارسی و علمی (میان، ۱۳۵۹)، فرم رویشی، دوره رویشی و خوشخوارکی آنها برای چرای دام در جدول ۱ آمده است.

همان‌طور که این جدول نشان می‌دهد تیره‌های *Gramineae* و *Compositae* هر دو با داشتن ۲۳ گونه،

جدول ۱- معرفی گونه‌های موجود در منطقه از نظر خانواده، فرم رویشی، دوره رویشی و خوشخوارکی

خانواده، جنس و گونه	نام فارسی	فرم رویشی	دوره رویشی	خوشخوارکی
<i>Boraginaceae, Nonnea Persica</i>	ماسوره	پهن برگ علفی	P	III
<i>Boraginaceae, Onosma Elvanticum</i>	زنگولهای الوند	پهن برگ علفی	A	III
<i>Boraginaceae, Onosma Microcarpum</i>	زنگولهای زرد	پهن برگ علفی	P	III
<i>Boraginaceae, Onosma Trachytrichum</i>	زنگولهای ریش بز	پهن برگ علفی	A	III
<i>Caryophyllaceae, Acanthophyllum Bracteatum</i>	چوبک تماشایی	بوته	P	III
<i>Caryophyllaceae, Acanthophyllum Crassifolium</i>	چوبک کرک غده ای	بوته	P	III
<i>Caryophyllaceae, Acanthophyllum Glandulosum</i>	چوبک بیابانی	بوته	P	III
<i>Caryophyllaceae, Dianthus Orientalis</i>	میخک	بوته	p	III
<i>Caryophyllaceae, Silen Conoid</i>	سیلن هرز	پهن برگ علفی	P	III
<i>Caryophyllaceae, Silen Viscosa</i>	سیلن چسبناک	پهن برگ علفی	P	III
<i>Chenopodiaceae, Kochia Prosterata</i>	-	پهن برگ علفی	P	I
<i>Compositae,(Asteraceae), Achillea Biebersteinii</i>	بومادران زرد	بوته	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Achillea Millefolium</i>	بومادران البرزی	بوته	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Achillea Tenuifolia</i>	بومادران بیابانی	بوته	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Achillea Mincrantus</i>	بومادران	بوته	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Acroptilon Repens</i>	تلخ دانه	پهن برگ علفی	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Artemisia Aucheri</i>	درمنه کوهی	بوته	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Centaurea Brhrn</i>	گل گندم طلایی	پهن برگ علفی	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Centaurea Solstitialis</i>	گل گندم زرد	پهن برگ علفی	A	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Centaurea Triumfettii</i>	گل گندم رنگارنگ	پهن برگ علفی	P	III
<i>Compositae, ,(Asteraceae), Centaurea Virgata</i>	گل گندم بوته ای	بوته	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Centaurea Aucheri</i>	-	P	III	
<i>Compositae,(Asteraceae), Cirsium Arvens</i>	کنگر هرز	پهن برگ علفی	B-P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Cirsium Cogestum</i>	کنگر انبوه	پهن برگ علفی	B-P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Cirsium Sterigosum</i>	کنگر ریش دار	پهن برگ علفی	B-P	III

خانواده، جنس و گونه	نام فارسی	فرم رویشی	دوره رویشی	خوشخوارکی
<i>Compositae,(Asteraceae), Cirsium Lappaceum</i>	کنگر	پهنه برگ علفی	A	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Echinops Polyganum</i>	شکر تیغال چند جنسی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Echinops Ritrodes</i>	شکر تیغال مشهدی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Gundelia Tournefortii</i>	کنگر علوفه ای	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Compositae (Asteraceae) Onopordon Heteracanthum</i>	خار پنجه ناجور خار	پهنه برگ علفی	B	III
<i>Compositae (Asteraceae), Scariola Orientalis</i>	گاو چاق کن	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Compositae (Asteraceae), Taraxacum Montanum</i>	گل قاصد کوهی	پهنه برگ علفی	A	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Taraxacum Officinalis</i>	گا قاصد	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Compositae,(Asteraceae), Tragopogon Officinalis</i>	شنگ	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Crucifereae, Alyssum Dasycarpum</i>	قدومه میوه کرکی	پهنه برگ علفی	A	II
<i>Crucifereae, Vacaria Pyramidata</i>	صابونک	پهنه برگ علفی	-	III
<i>Ephedraceae, Ephedra Procera</i>	افدرا	بوته	P	III
<i>Euphorbiaceae, Euphorbia Aelleni</i>	فرفیون قوچانی	پهنه برگ علفی	p	III
<i>Euphorbiaceae, Euphorbia Cheiadenia</i>	فرفیون خوشه ای	پهنه برگ علفی	p	III
<i>Euphorbiaceae ,Euphorbia denticulata</i>	فرفیون دندانه دار	پهنه برگ علفی	p	III
<i>Gramineae,(Poaceae) Aegilops Kotschy</i>	گندم نیای شیرازی	گراس	A	III
<i>Gramineae,(Poaceae) Agropyron Intermedium</i>	چمن گندمی میانی	گراس	P	I
<i>Gramineae,(Poaceae) Agropyron Tauri</i>	چمن گندمی سیسیلی	گراس	P	I
<i>Gramineae,(Poaceae) AgropyronTrichophorum</i>	چمن گندمی کرکدار	گراس	P	II
<i>Gramineae,(Poaceae)Boissiera Squarrosa</i>	دیز سیانج	گراس	A	III
<i>Gramineae,(Poaceae) Bromus Dantoniae</i>	جارو علفی هرز	گراس	A	III
<i>Gramineae,(Poaceae) Bromus Tectorum</i>	جارو علفی باغی	گراس	A	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Bromus Tomentellus</i>	جارو علفی	گراس	P	I
<i>Gramineae,(Poaceae) Dactylis Glomerata</i>	علف باغی	گراس	P	I
<i>Gramineae,(Poaceae) Eragrostis Cilianensis</i>	علف عشق	گراس	P	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Festuca Ovina</i>	فستو کا	گراس	P	I
<i>Gramineae,(Poaceae) Heteranthelium Piliferum</i>	دگرگل گندم	گراس	A	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Hordeum Balbosum</i>	جو پیازک دار	گراس	P	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Hordeum Violaceum</i>	جو	گراس	P	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Hordeum Australis</i>	جو	گراس	P	II
<i>Gramineae, ,(Poaceae) Hordeum Murinum</i>	جو یکساله	گراس	A	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Melica Jacquemontii</i>	ملیکای صخره روی	گراس	P	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Melica Persica</i>	ملیکا	گراس	P	III
<i>Gramineae,(Poaceae) Poa Balbosa</i>	چمن پیازک دار	گراس	B	III

خانواده، جنس و گونه	نام فارسی	فرم رویشی	دوره رویشی	خوشخوارکی
<i>Gramineae,(Poaceae) Poa Pratensis</i>	چمن یکساله	گراس	P	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Poa Annua</i>	چمن	گراس	A	II
<i>Gramineae,(Poaceae) Stipa Barbata</i>	استپی ریش دار	گراس	P	III
<i>Gramineae,(Poaceae) Taeniatherum Crinitum</i>	گیسو چمن	گراس	P	III
<i>Hypericaceae, Hypericum Helianthemoides</i>	گل راعی زاگرسی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Hypericaceae, Hypericum Hyssopifolium</i>	گل راعی زونایی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Hypericaceae, Hypericum Scabrum</i>	گل راعی دیهیمی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Eremostachys Laciniata</i>	سنبل بیابانی پاره برگ	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Eremostachys Laevigata</i>	سنبل بیابانی رفیع	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Marrubium Astracanicum</i>	فراسیون بنفش	بوته	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Marrubium Cuneatum</i>	فراسیون حلیبی	بوته	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Phlomis Olivieri</i>	گوش بره	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Phlomis Pungens</i>	گوش بره صخره روی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Salvia Limbata</i>	مریم گلی لبه دار	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Salvia Verticillata</i>	مریم گلی بنفش	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Stachys Infelata</i>	سنبله بادکنکی	بوته	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Stachys Lavandulifolia</i>	چای کوهی	بوته	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Teucrium Orientale</i>	مریم نخدودی شرقی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Teucrium Polium</i>	جزه	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Thymus Fallax</i>	آویشن آناتولی	بوته	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Thymus Kotschyanus</i>	آویشن	بوته	P	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Ziziphora Tenuir</i>	کاکوتی	بوته	A	III
<i>Labiateae,(Lamiaceae) Ziziphora Clinopoides</i>	کاکوتی کوهی	بوته	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Astragalus Aegoboromus</i>	گون	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae), Astragalus Echinops</i>	گون	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae), Astragalus podocarpus</i>	گون	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae), Astragalus Gossypinus</i>	گون	بوته	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Astragalus Microcephalus</i>	گون	بوته	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Astragalus Paraluges</i>	گون	بوته	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Astragalus Sciureus</i>	گون	بوته	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Astragalus Submittis</i>	گون	بوته	P	III
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Lotus Goebelia</i>	آهو ماش	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Lotus Michauxianus</i>	آهو ماش ایرانی	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Leguminoseae,(Fabaceae) Medicago sativa</i>	یونجه	پهنه برگ علفی	P	I

خانواده، جنس و گونه	نام فارسی	فرم رویشی	دوره رویشی	خوشخوارکی
<i>Leguminosae,(Fabaceae) Sophora Alupecroides</i>	تلخه بیان	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Leguminosae,(Fabaceae) Trigonella Monthanum</i>	شنبلیله	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Leguminosae,(Fabaceae) Trifolium Repens</i>	شبدر قرمنز	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Leguminosae,(Fabaceae) Trifolium Pratnisis</i>	شبدر سفید	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Liliaceae, Tulipa Montana</i>	لاله کوهی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Plumbaginaceae, Acantholimon Apadanum</i>	کلاه میرحسن اصفهانی	بوته	P	III
<i>Plumbaginaceae, Acantholimon Erinaceum</i>	کلاه میرحسن	بوته	P	III
<i>Polygonaceae, Rheum Ribes</i>	ریواس	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Polygonaceae, Rumex Scutatus</i>	ترشک واریزه ای	پهنه برگ علفی	P	II
<i>Rosaceae, Amygdalus Liciooides</i>	بادام	درختچه	P	III
<i>Rubiaceae, Galium Cruciatum</i>	علف خاج	پهنه برگ علفی	A	III
<i>Scrophulariaceae, Verbascum Speciosum</i>	گل ماهور تماشایی	پهنه برگ علفی	B	III
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Chaerophyllum Macropodium</i>	جعفری فرنگی کوهستانی	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Eryngium Bungei</i>	زول خراسانی	پهنه برگ علفی	P	III
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Ferula Ovina</i>	کما	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Ferula Gumosa</i>	باریجه	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Ferula Persica</i>	کما	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Ferula Galbanifolia</i>	کما	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Prangus Cheilanthifolia</i>	جاشیر آذربایجانی	پهنه برگ علفی	P	I
<i>Umbelliferae,(Apiaceae) Prangus Ferulaceae</i>	جاشیر	پهنه برگ علفی	P	I

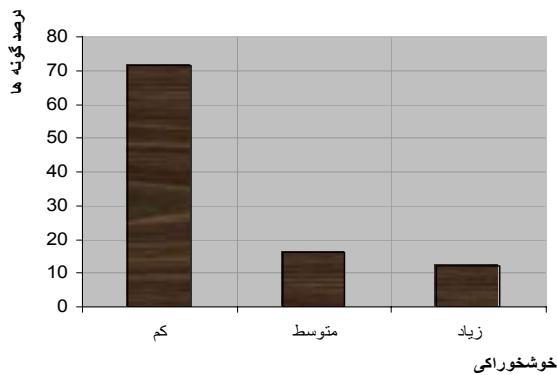
حروف به کار رفته برای معرفی دوره رویشی، اختصار عبارات زیر است:

B-P=Biannual-Perennial، P=Perennial، A=Annual، یکساله و چند ساله دو تا چند ساله

مطابق شکل ۱ بیشترین تعداد گونه‌های منطقه را پهنه برگان تشکیل می‌دهند و کمترین تعداد را درختچه‌ایها دارند. شکل ۲ به خوبی نشان می‌دهد که مرتع مورد مطالعه از نظر خوشخوارکی گیاهان موجود در آن وضعیت خوبی ندارد. همان‌طور که می‌بینیم بیشتر گونه‌های موجود در منطقه جزء کلاس III هستند و تنها گونه‌های کمی از آنها جزء کلاس I هستند.

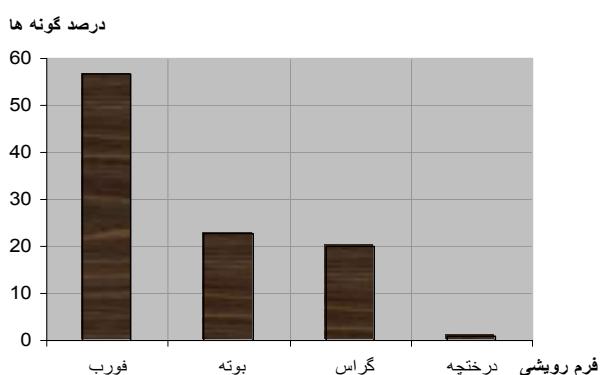
تیره‌های *Gramineae*، *Umbelliferae* و *Leguminosae* جزو تیره‌های مهم علوفه‌ای هستند، در ایران ۱۴ و ۱۶ گونه از تیره‌های *Umbelliferae* و *Leguminosae* به عنوان گونه‌های در معرض خطر در آینده نه چندان دور، ۲ و ۹ گونه از این تیره‌ها و ۲ گونه از تیره *Gramineae* به عنوان گونه‌های در معرض خطر در آینده نزدیک، شناسایی شدند (Jamzad & Jalili, 1999).

خطر در آینده نه چندان دور و ۵ و ۲ گونه از این تیره‌ها به عنوان گونه‌های در معرض خطر در آینده نزدیک، شناسایی شدند (Jamzad & Jalili, 1999).

شکل ۲- طبقه‌بندی گونه‌ها از نظر خوشخوارکی

شاخصهای تنوع برآورد شده در جدول زیر آمده است:

شکل ۱- درصد گونه‌های موجود هر فرم رویشی

تیره‌های *Labiateae* و *Compositae* از نظر تعداد گونه مهم هستند، در ایران ۴۴ و ۱۸ گونه از تیره‌های *Labiateae* و *Compositae* به عنوان گونه‌های در معرض

جدول ۲- مقدار برآورد شده شاخصهای مختلف تنوع گونه‌ای استفاده شده در این تحقیق

شاخصهای یکنواختی						شاخصهای تنوع				شاخصهای غنا			
E ₅	E ₄	E ₃	E ₂	E ₁	N ₂	N ₁	H'	λ	R ₂	R ₁	N ₀		
۰/۴۹۷	۰/۵۳	۰/۱۳۶	۰/۱۴	۰/۰۹	۸/۷۷	۱۶/۶۴	۲/۸۱	۰/۱۱۴	۰/۰۰۱۷	۵/۱۶	۱۱۶		

موجود در منطقه از جمله جنس‌های *Astragalus* و *Acantholimon* (به ترتیب با ۱۲۰۰ و ۲۵۰ گونه در منطقه ایران - تورانی) جزء فراواترین گونه‌های موجود در منطقه ایران و تورانی هستند (میان، ۱۳۶۰). گیاهان تحت تأثیر شرایط محیطی و سازگاری به آن، انتشار وسیع یا محدود دارند، گیاهانی چون *Astragalus* و گندمیان یکساله انتشار وسیعی در منطقه داشتند ولی بعضی از گونه‌ها چون *Ferula* فقط در شرایط محیطی خاص خود رشد کرده، بنابراین انتشار محدود دارند. عوامل محیطی با تأثیر بر گیاهان باعث بوجود آمدن گیاهان متفاوت در مناطق مختلف می‌شوند (ابراهیمی، ۱۳۸۱، چمنی، ۱۳۷۴، Gough, Hik & Allcock, 2003 و ۲۰۰۰)

در این مطالعه غنای گونه‌ای منطقه، ۱۱۶ و مقدار شاخص شانون - واینر، ۲/۸۱ شده است که تنوع بیشتر از حد متوسط را نشان می‌دهد. همچنین شاخص سیمپسون، ۰/۱۱۴ برآورد شده است که نشان‌دهنده تنوع نسبتاً زیاد است. شاخص N₁ نشان می‌دهد که تعداد گونه‌های فراوان در منطقه، ۱۶/۶۴ است و شاخص N₂ نشان می‌دهد که تعداد گونه‌های خیلی فراوان در منطقه، ۸/۷۷ است.

بحث

از نظر جغرافیای گیاهی، حوزه آبخیز طالقان در منطقه ایران - تورانی قرار گرفته است. تعدادی از جنس‌های

تنوع گونه‌ای ارتباط نزدیکی با پایداری اکوسیستم‌ها دارد (Tillman, 2000) و (Chen *et al.*, 2006). شاخص سیمپسون به دلیل اینکه وزن بیشتری به گونه‌های فراوانتر نسبت به گونه‌های نادرتر می‌دهد، منعکس‌کننده چیرگی گونه‌های است. از طرفی چون گونه‌های نادر در نمونه‌های مختلف تغییر می‌کنند، بعید است که ارزش عددی این شاخص در نمونه‌های مختلف تغییرات زیادی داشته باشد. این ویژگی از مزایای شاخص سیمپسون است (مقدم، ۱۳۸۴). این شاخص بین صفر و ۱ تغییر می‌کند و احتمال اینکه دو فرد بطور تصادفی برداشته شده از منطقه متعلق به یک گونه باشند، را نشان می‌دهد. بنابراین هر چه این شاخص به صفر نزدیکتر باشد تنوع گونه‌ای بالاتر است (پوربابایی، ۱۳۸۱). با توجه به مطالب گفته شده شاخص سیمپسون که در این مطالعه ۰/۱۱۴ برآورد شده است، نشان‌دهنده تنوع نسبتاً زیاد است.

مقادیر شاخص شانون - واينر معمولاً بین ۱/۵ تا ۳/۵ تغییر می‌کند. در موارد استثنایی می‌تواند کمتر از ۱/۵ یا بیشتر از ۳/۵ باشد؛ بطوری که در جامعه‌ای که فقط یک گونه داشته باشد، مقدار آن صفر و در جامعه‌ای که توزیع گونه‌ها کاملاً یکنواخت باشد، مقدار آن حداقل و ≤ 7 است (مقدم، ۱۳۸۴). در این مطالعه مقدار این شاخص ۲/۸۱ شده است که تنوع بیشتر از حد متوسط را نشان می‌دهد.

تعداد گونه‌های فراوان در منطقه ۱۶/۶۴ و تعداد گونه‌های خیلی فراوان در منطقه ۸/۷۷ است. همان‌طور که دیده می‌شود N_1 حد واسط N_0 و N_2 است. چنانچه تنوع یک جامعه کاهش یابد یعنی یک گونه گرایش به چیره شدن پیدا کند دو مقدار N_1 و N_2 به سوی عدد ۱ میل می‌کند که در اینجا این وضعیت دیده نمی‌شود یعنی تنوع

Galus & Ults مساعدتر بودن شرایط، کمیت و تنوع گونه‌ای بیشتر است و گونه‌های مرغوبی چون *Agropyron* دیده می‌شود، همچنین *Ferula* که در شیب جنوبی و در مناطق مرتفع لابلای صخره‌ها بیشتر بصورت پچهایی دیده می‌شود (مبین، ۱۳۶۰) در منطقه مطالعه نیز در این شیب و جهت دیده شد. این پچها در استراتژیهای حفاظتی در مقیاسهای بزرگ اهمیت دارند (Chiarucci *et al.*, 2008). در منطقه مورد مطالعه گونه‌هایی با خوشخوراکی متوسط و زیاد حدود ۱۸/۴۵ درصد گونه‌ها را تشکیل می‌دهند و گونه‌هایی با خوشخوراکی کم ۷۱/۵۵ درصد بقیه را شامل می‌شوند. ۷۹/۶۵ درصد گونه‌ها را گونه‌های چند ساله تشکیل می‌دهد که اکثرًا جزء گونه‌های با خوشخوراکی کم یا غیرخوشخوراک هستند. در این منطقه نیز مثل اکثر مراتع ایران با مشکل چرای نامناسب (ابراهیمی، ۱۳۸۱، فتاحی، ۱۳۸۲، جرجانی داز، ۱۳۷۸ و Oreegan, 1998) و تراکم زیاد دام بر تنوع گونه‌ای تأثیر داشته و باعث کم شدن گیاهان کلاس I و ازدیاد گیاهان کلاس III شده است. بیشتر گونه‌های مرغوب از نظر خوشخوراکی به *Leguminosae*, *Gramineae*, *Umbelliferae* و *Labiateae* تعلق دارد، همچنین تیره‌های *Compositae* و از نظر تعداد مهم‌اند که برای استفاده‌های دارویی، صنعتی و حفاظت خاک مهم‌اند، بنابراین توصیه می‌شود، شیوه مدیریت منطقه بخصوص مدیریت چرا به گونه‌ای باشد که گونه‌های مهم این خانواده‌ها امکان رشد و بقاء را پیدا کنند.

اطلاعات تنوع گونه‌ای اهمیت زیادی در درک ترکیب، تغییرات و توسعه جوامع گیاهی به اندازه درک پایداری ساختار و عملکرد اکوسیستم‌ها دارد. در واقع

علوفه‌ای کم است، بنابراین توصیه می‌شود، به این امر مهم در استفاده آتی از این مراتع توجه کافی شود تا از تخریب بیشتر جلوگیری شده و ترکیب گیاهی نیز اصلاح شود.

منابع مورد استفاده

- ابراهیمی کبریا، خ. ۱۳۸۱، بررسی تأثیر عوامل توپوگرافی و چرا بر تغییرات درصد پوشش گیاهی و تنوع در زیرحوزه سفید آب هراز، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه مازندران، ۸۲ ص.
- پور بابایی، ح. ۱۳۸۳، کاربرد آمار در بوم شناسی، انتشارات دانشگاه گیلان، ۱۹۳، ۴۲۸ ص.
- جرجانی داز، ش. ۱۳۷۸، شناسایی و بررسی غنا و تراکم گیاهان دارویی مهم در مراتع سولگرد (پارک ملی گلستان) تحت سه نوع مدیریت متفاوت، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده مرتع و آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۶۹ ص.
- علی‌محمدیان جلوه‌دار، ز. ۱۳۸۲، تهیه نقشه پوشش گیاهی با دو روش ژئومورفو‌لوژی و واحدهای فیزیوگرافی، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۴۵ ص.
- چمنی، ع. ۱۳۷۴، بررسی تنوع و غنای گونه‌های موجود در رویشگاه‌های گیاهی دشت میرزا بایلو و جنوب کوه آلمه (پارک ملی گلستان)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده مرتع و آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۸۴ ص.
- حاتمی، خ. ۱۳۸۳، مقایسه تنوع و غنای گونه‌ای مراتع مشجر زیر اشکوب جنگلهای بلوط غرب در دامنه‌های شمالی و جنوبی (کوه گچان- استان ایلام)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه مازندران، ۷۸ ص.
- فتاحی، ب. ۱۳۸۲، بررسی تأثیر چرای موجود روی پوشش گیاهی و خاک در مراتع بیلاقی پلور، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس، ۷۹ ص.
- قهرمان، ا. و عطار، ف. ۱۳۷۷، تنوع زیستی گونه‌های گیاهی ایران. جلد اول، انتشارات دانشگاه تهران. ۱۲۱۲ ص.

گونه‌ای جامعه کم نیست. همان‌طور که دیده می‌شود تمامی روشها نشان داد که تنوع گونه‌ای در منطقه مطالعه نسبتاً زیاد است.

وقتی فراوانی تمام گونه‌ها در نمونه برابر باشد، شاخص یکنواختی حداکثر خواهد بود و چنانچه فراوانی نسبی گونه‌ها از یکنواختی دور شود به طرف ۰ میل می‌کند (پور بابایی، ۱۳۸۱). در واقع یکنواختی بین صفر و ۱ تغییر می‌کند که ۱ حداکثر یکنواختی و صفر حداقل یکنواختی را نشان می‌دهد. شاخص یکنواختی باید مستقل از غنای گونه‌ای باشد؛ اما مطالعات نشان می‌دهند، که شاخصهای E_1 و E_2 و E_3 به تعداد گونه‌ها در نمونه حساس هستند ولی شاخصهای E_4 و E_5 به غنای گونه‌ای حساس نبوده و با تغییرات نمونه‌برداری نسبتاً ثابت باقی می‌مانند. دیده شده که وقتی تعداد یک گونه به تنها یک در جامعه زیاد باشد E_5 به سمت صفر میل می‌کند ولی E_4 به سمت ۱ میل می‌کند. این ویژگی مطلوب E_5 استفاده از آن را ارجح تر می‌سازد (پور بابایی، ۱۳۸۱). همان‌طور که در جدول ۲ می‌بینیم این شاخص برابر ۰/۴۹۷ است که نشان‌دهنده یکنواختی متوسط منطقه است. لازم به ذکر است که علاوه بر مطالعه میزان و مقایسه تنوع در تیپهای مختلف گیاهی می‌توان ارتباط بین تنوع و عوامل محیطی را نیز بررسی کرد که تعدادی از محققان چنین مطالعاتی را انجام دادند (Dodson & Gentyr, 1987; Chen et al., 2006; Metzger et al., 2008; Chiarucci, 2005).

در منطقه مطالعه شده وضعیت تنوع گونه‌ای اعم از غنا، تنوع و یکنواختی خوب است؛ اما در ترکیب گونه‌ای موجود، با توجه به اینکه مهمترین استفاده از منطقه بصورت مرتع و برای چرای دام است، گونه‌های مفید

- Chiarucci, A., Bacaro, G. and Rocchini, D., 2008, Quantifying plant species diversity in nature 2000 network, old ideas and new proposals, *Biological Conservation*, 2608-2618.
- Gentry, A. and Dodson, C. 1987, Diversity and photography of new tropical vascular epiphytes. *Ann Missouri Bot Gard* 74: 205-233.
- Gough, L. and Galus, R. 2000, Vascular plant species richness Alaskan active tundra: the importance of soil pH. *Ecology* 88: 54-66 p. - Jalili, A. and Jamzad, Z. 1999, Red Book of Iran, Published by Research Institute of Forests and Rangelands.
- Leps, J. 2004, Variability in population and community biomass in a grassland community affected by environmental productivity and diversity. *Oikos* 107(1): 64-68 p.
- Oreegian, P. Hynes, R. and Jakes, B. 1998, Effect of cattle grazing on plant species diversity in the arid rangeland of north Queensland.
- Metzgera, K.L., Coughenour, M.B., Reichc, R.M. and Boone, R.B. 2005, Effects of seasonal grazing on plant species diversity and vegetation structure in a semi-arid ecosystem, *Journal of Arid Environment* 61: 147-160. - Tillman, D. and Downing, J.A. 1994, Biodiversity and stability in grasslands. *Nature* 367: 363-365 p.
- Tillman, D. 2000, Causes, consequences and ethics of biodiversity. *Nature* 405: 208-211.
- مبین، ص. ۱۳۶۰، جغرافیای گیاهی، انتشارات دانشگاه تهران،
- مبین، ص. ۱۳۵۴-۱۳۶۴-۱۳۵۸، رستنی های ایران، جلد ۱ تا ۴، انتشارات دانشگاه تهران،
- مقدم، م. ۱۳۸۴، اکولوژی گیاهان خاکرودی، انتشارات دانشگاه تهران، ۲۷۲۱، ۷۰۱ ص.
- Allcock, K.G. and Hik, P.S. 2003, What determines distribution productivity- diversity relationships? The effect of scale, species and environment on richness patterns in an Australia woodland-Oikos 102: 173-185 p.
- Barker, D.J., Dodd, M.B. and Wedderburn, M.E. 2004, Plant diversity effect on herbage production and compositional changes in New Zealand hill country pastures. *Grass and Forage Science* 59(1): 12-29 p.
- Chapin, E.S., Zavaleta, E.S., Eviner, V.T., Naylor, R.L., Vitousek, P.M., Reynolds, H.L., Hooper, D.U., Lavrel, S. Sala, O.E., Hobbie, S.E., Mack, M.C. and Diaz, S. 1999, Functional and societal consequences of changing biotic diversity. *Nature* 405: 234-242.
- Chen, Y.N., Zilliacus, H., Zhang, W.H., Li, F. and Chen, Y.P., 2006, Ground-water level affect plant species diversity along the lower reaches of the Tarim river, western China, *Journal of Arid Environment* 66: 231-246.

Floristic study and estimating species diversity indices in Taleghan subwatersheds

Jafarian jelodar, Z.^{1*} and Arzani, H.²

1*- Corresponding Author, Assistant Professor, Faculty of Natural Resources, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari , Iran, Email: Jafarian 79@yahoo.com

2- Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Tehran, Iran.

Received:03.03.2007

Accepted:05.12.2008

Abstract

Plant species have important role in other organisms life circle. High diversity of plant species cause equilibrium and stability of this circle, so conservation of plant species is essential for continuity and survival of ecosystems. In this study vegetation species diversity and flora in four sub watersheds of Armoot, Kash, Zidasht and kalanak in Taleghan region with 16320 hectares area were studied. Thirteen vegetation types were recognized in the study area. One key area was selected in each vegetation types (in some of the vegetation types because of vast area and non -homogeneity vegetation, two key areas were selected). Two 100 meter transects were located in each key area, along each transect, 10, one meter square quadrates were located. List of species and number of species were recorded for each quadrates. Then diversity indices, species richness and evenness indices were calculated. Simpson diversity index and Shanon-Wiener diversity index were obtained 0.114 and 2.81 respectively which indicate relatively high species diversity in the study area. Species evenness based on studied indices was estimated. Richness of species was 116 with 18 families and 63 genus in rangelands of the study area.

Key words: species diversity, species richness, species evenness, transect, quadrate